

prima instanță: R. Țurcanu
instanța de apel: L.Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

dosarul nr. 2ra-274/18

Î N C H E I E R E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Surnin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Inei Surnin împotriva lui Serghei Surnin cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților,

și la cererea reconvențională depusă de către Serghei Surnin împotriva Inei Surnin cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Ina Surnin, a fost casată hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 15 decembrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă :

La data de 17 februarie 2016 Ina Surnin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Surnin cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 04 august 2006 a încheiat căsătoria cu pârâtul. Din căsătorie au doi copii minori, XXXXXX, născut la XXXXXX și YYYYYY, născută la YYYYYY.

Menționează că, la data de 09 decembrie 2013 prin hotărârea Judecătoriei Edineț a fost desfăcută căsătoria încheiată cu pârâtul și a fost stabilit domiciliul copiilor minori împreună cu mama, Ina Surnin.

Invocă că, în timpul căsătoriei, din banii comuni, au procurat unitățile de transport de model: Opel Zafira, anul fabricării 2001, motor nr. Y20DTH17A36349, caroseria nr. W0L0TGF7512291367, înmatriculată la data de 14 noiembrie 2007 cu nr. XXXXXX, la prețul de 5 000 Euro; Opel Zafira, anul fabricării 2001, motor nr. Y20DTH17932214, caroseria nr. W0L0TGF7512179076, înmatriculată la data de 03 aprilie 2007 cu nr. XXXXXX, la prețul de 5 000 Euro și

unitatea de transport de model Nissan x Trail, anul fabricării 2001, motor nr. YD22147073A, caroseria nr. JN1TENT30U0100185, înmatriculată la data de 28 decembrie 2011 cu nr. XXXXXX, la prețul de 12 000 Euro, toate fiind înmatriculate pe numele pârâtului.

Relevă că, bunurile mobile enunțate constituie proprietate comună în devălmășie și se află în posesia fostului soț, care refuză partajarea acestora de comun acord.

Solicită partajarea proprietății comune în devălmășie și atribuirea lui Serghei Surnin a unităților de transport de model Opel Zafira, anul fabricării 2001, motor nr. Y20DTH17A36349, caroseria nr. W0L0TGF7512291367, nr. de înmatriculare XXXXXX, în valoare de 5 000 Euro; Opel Zafira, anul fabricării 2001, motor nr. Y20DTH17932214, caroseria nr. W0L0TGF7512179076, nr. de înmatriculare XXXXXX, în valoare de 5 000 Euro și unitatea de transport de model Nissan x Trail, anul fabricării 2001, motor nr. YD22147073A, caroseria nr. JN1TENT30U0100185, nr. de înmatriculare XXXXXX, în valoare de 12 000 Euro în schimbul unei sulțe în mărime de 11 000 Euro, ceea ce constituie ½ cotă-parte din valoarea bunurilor mobile și încasarea de la Serghei Surnin în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La data de 06 decembrie 2016, Serghei Surin a depus cerere reconvențională împotriva Inei Surnin cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că, în timpul căsătoriei, în anul 2007 au cumpărat automobilul de model Opel Zafira, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare XXXXXX, în anul 2011 au cumpărat automobilul de model Opel Zafira, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare XXXXXX, iar în anul 2011 au cumpărat automobilul de model Nissan x Trail, nr. de înmatriculare XXXXXX, la preț de 12 000 Euro, mijloace bănești, care au fost împrumutate de la Marcel Rusanovschi în bază de recipisă.

Relevă că, în anul 2010 automobilul de model Opel Zafira, cu nr. de înmatriculare XXXXXX a fost implicat într-un accident rutier în Republica Italiană, unde a fost distrus, fapt confirmat prin actul de nimicire.

Afirmă că, în momentul desfacerii căsătoriei au ajuns la un acord cu reclamanta în privința partajării averii și obligațiilor comune și, anume, de a vinde automobilele de model Nissan x Trail și Opel Zafira pentru a restitui lui Marcel Rusanovschi suma împrumutată în anul 2011.

Invocă că, în anul 2014 a vândut automobilul de model Opel Zafira, cu nr. de înmatriculare XXXXXX la preț de 2 000 Euro, iar ulterior și automobilul de model Nissan x Trail, cu nr. de înmatriculare XXXXXX la preț de 6 000 Euro, sume care au fost transmise lui Marcel Rusanovschi în scopul stingerii datoriei.

Astfel, susține că, înregistrează o datorie față de Marcel Rusanovschi în mărime de 4 000 Euro.

În aceste împrejurări, consideră că, reclamanta prin depunerea prezentei cereri de chemare în judecată a acționat cu rea-credință.

Solicită împărțirea datoriei comune în mărime de 4 000 Euro și încasarea de la Ina Surnin a sumei de 2 000 Euro, cu titlu de datorie față de Marcel Rusanovschii.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 a fost respinsă acțiunea inițială și admisă acțiunea reconvențională. Au fost încasate din contul Inei Surnin în beneficiul lui Serghei Surnin datoria în sumă de 2000 Euro și cheltuielile de judecată compuse din 1 299 lei - taxa de stat și 1 000 lei – cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, la momentul desfacerii căsătoriei, părțile au ajuns la un acord în privința partajării averii și obligațiilor comune și, anume, Serghei Surnin urma să vândă automobilele de model Opel Zafira, cu nr. de înmatriculare XXXXXX și Nissan x Trail, cu nr. de înmatriculare XXXXXX pentru a restitui împrumutul contractat în anul 2011 de la Marcel Rusanovschii, iar automobilul de model Opel Zafira, cu nr. de înmatriculare XXXXXX a fost radiat definitiv din Registrul de Stat al transporturilor, din motiv că în anul 2010 a fost distrus în rezultatul unui accident rutier produs în Republica Italiană.

Astfel, prima instanță a constatat că, Serghei Surin ca urmare a înstrăinării automobilelor enunțate, a transmis prețul obținut lui Marcel Rusanovschii în contul stingerii datoriei de 12 000 Euro, înregistrând o datorie în mărime de 4000 Euro, care urmează a fi partajată între soți, făcând trimitere la prevederile art. 25 din Codul familiei și ale art. 373 și 871 din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de către Ina Surnin, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea inițială, au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie a soților și, anume, câte ½ cotă-parte din automobilul de model Opel Zafira, anul fabricării 2001, motor nr. Y20DTH17A36349, caroseria nr. W0L0TGF7512291367, înmatriculată la data de 14 noiembrie 2007 cu nr. XXXXXX, automobilul de model Opel Zafira, anul fabricării 2001, motor nr. Y20DTH17932214 caroseria nr. W0L0TGF7512179076, înmatriculată la data de 03 aprilie 2007 cu nr. XXXXXX și automobilul de model Nissan x Trail, anul fabricării 2001, motor nr. YD22147073A, caroseria nr. JN1TENT30U0100185, înmatriculată la data de 28 decembrie 2011 cu nr. XXXXXX și au fost încasate din contul lui Serghei Surnin în beneficiul Inei Surnin suma de 11 000 Euro, cu titlu de contravaloare a ½ cotă-parte din bunurile proprietate comună în devălmășie, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 22 165 lei. A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, mijloacele de transport au fost dobândite de către foștii soți în perioada căsătoriei și constituie proprietate comună în devălmășie, însă luând în considerație faptul că, bunurile litigioase au fost înstrăinate de către intimat după desfacerea căsătoriei și fără acordul apelantei, acesta urmează să-i achite contravaloarea a ½ cotă-parte din bunuri, făcând trimitere la prevederile art. 20 alin. (3) și 25 din Codul familie și ale art. 371 alin. (1) din Codul civil.

Respingând acțiunea reconvențională, instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, intimatul nu a prezentat contractul de împrumut sau recipisa din 02 decembrie 2011 în baza căruia a împrumutat de la Marcel Rusanovschii suma de 12 000 Euro și nu a demonstrat faptul că, această sumă ar fi fost luată cu acordul soției Ina Surnin, precum și că banii împrumutați au fost cheltuiți pentru necesitățile familiei de comun acord cu soția.

La data de 29 noiembrie 2017 și 15 februarie 2018 Serghei Surin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au fost apreciate arbitrar probele, reiterând motivele de fapt și de drept, pe care le-a invocat pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Menționează că, prin decizia instanței de apel i-au fost încălcate grav drepturile și i-a fost creată o situație dificilă, fiind nevoit să restituie lui Marcel Rusanovschi datoria comună în mărime de 4 000 Euro și să achite Inei Surnin suma de 11 000 Euro.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că, bunurile mobile au fost înstrăinate fără acordul intimatei, deoarece automobilele au fost vândute cu acordul acesteia la preț de piață, cu scopul de a restitui datoria față de Marcel Rusanovschii.

Susține că, al treilea automobil a fost distrus integral în rezultatul unui accident rutier, care a avut loc în timpul căsătoriei, însă instanța de apel a dispus partajarea acestuia.

Califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, nu au fost prezentate probe ce confirmă că, împrumutul a fost luat cu acordul soției și banii împrumutați au fost cheltuiți pentru necesitățile familiei de comun acord, deoarece la materialele cauzei au fost anexate recipisele ce confirmă existența împrumutului, iar în ședința de judecată martorul Marcel Rusanovschii a declarat că, banii au fost împrumutați de ambii soți și solicitările de rambursare a sumei au fost înaintate repetat în prezența ambilor soți, mai mult ca atât, intimata nu neagă că, automobilele au fost procurate pentru necesitățile familiei.

Astfel, consideră că, acțiunea reconvențională este întemeiată și urmează a fi admisă, iar acțiunea inițială urmează a fi respinsă, deoarece probele care au stat la baza ei se combat cu probele invocate și argumentate prin prisma acțiunii reconvenționale.

Prin referința depusă la data de 26 februarie 2018 Ina Surnin a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării

deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serghei Surnin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serghei Surnin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Serghei Surnin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serghei Surnin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Mariana Pitic